

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010457
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1418010457.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.októbra 2019 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný G. F. S. X. S. J. F. C. : nar. XX.XX.XXXX v Šahách, trvale bytom L.,
F. Č.. XX

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 03.augusta 2017 po 00.45 hod. na terase pri bare Abyss na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave, keď J. F. (vylúčený na samostatné konanie) vstával zo zeme, kopol obžalovaný J. F. pravou nohou do ľavého stehna, následne sa J. F. postavil zo zeme a chcel odísť, pričom ho obžalovaný opätovne kopol pravou nohou do ľavej nohy a následne ho kopol pravou nohou do oblasti chrbta a obžalovaný tak konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/57/2015-228, zo dňa 18.mája 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.septembra 2015, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom - prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest úhrnný odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

T e d a

úmyselne požitím návykovej látky priviedol sa do stavu nepríčetnosti, v ktorom dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

trestný čin - prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona k trestnému činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, zo dňa 18.decembra 2017 mal obžalovaný dňa 03.augusta 2017 po 00.45 hod. na terase pri bare Abyss na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave keď J. F. (vylúčený na samostatné konanie) vstával zo zeme, kopol obžalovaný J. F. pravou nohou do ľavého stehna, následne sa J. F. postavil zo zeme a chcel odísť, pričom ho obžalovaný opätovne kopol pravou nohou do ľavej nohy a následne ho kopol pravou nohou do oblasti chrbta a obžalovaný tak konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/57/2015 zo dňa 18.mája 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.septembra 2015, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom - prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, oba spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest úhrnný odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Týmto protiprávnym konaním mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.).

Dňa 28.januára 2019 súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým bol obžalovaný podľa § 285 písm. d/ Tr.por. spod obžaloby oslobodený - pretože pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný. Zároveň podľa § 73 ods. 1 Tr.zák. mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie prokurátor.

Uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 To/38/2017, zo dňa 09.mája 2019 bol napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Úlohou súdu prvého stupňa malo byť posudzovať konanie obžalovaného ako trestný čin opilstva podľa § 363 Tr.zák., pretože obžalovaný sa v stave nepríčetnosti, do ktorej sa uviedol úmyselným požitím alkoholických nápojov, dopustil konania, ktoré ma inak znaky trestného činu. V takomto prípade podotkol krajský súd, bude však zákonná výška trestnej sadzby pri trestnom čine opilstva podľa § 363 Tr.zák. presne vo výške trestnej sadzby trestného činu s miernejšou trestnou sadzbou, ktorý by svojim konaním naplnil páchatel', ak by nebol nepríčetný.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Ako už bolo konštatované súd vo veci po tom, čo bola podaná obžaloba vykonal nasledovné dôkazy a to počas nariadených hlavných pojednávaní:

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný G. F. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento vo veci urobil vyhlásenie, že je nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a/ Tr.por.).

Súd vo veci vykonal dokazovanie:

-vysluch obžalovaného G. F. v prípravnom konaní - č. I. 53-64, zo dňa 03.08.2017, na hlavnom pojednávaní dňa 28.januára 2019, dňa 07.októbra 2019

-vysluch znalkyne MUDr. J. V. - znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria - na hlavnom pojednávaní dňa 28.januára 2019.

Súd v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr.por. prečítal výpovede svedkov

-F. P. - č. I. 70-74, zo dňa 03.08.2017, č. I. 86-90, zo dňa 04.08.2017,

č. I. 86-90

-F. R. - č. I. 75-79, zo dňa 03.08.2017, č. I. 80-85, zo dňa 04.08.2017,

č. I. 80-85,

-V. P. - č. I. 65-69, zo dňa 03.08.2017, č. I. 91-95, zo dňa 04.08.2017

-H.. C. G. - č. I. 96-104, zo dňa 04.08.2017

Súd v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr.por. prečítal znalecké posudky

-znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava - znalcami z odvetvia biológia a genetická analýza - č. I. 131-133

-znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. H. Y., PhD. - č. I. 139-153

-v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Tr.por. bol oboznámený kamerový záznam v súvislosti s predmetnou udalosťou

Na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 28.januára 2019 vykonal výsluch znalkyne - z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - znalkyňou MUDr. J. V.

Oboznámené boli listinné dôkazy:

-zápisnica o obhliadke miesta činu - vykonaná v čase 03.08.2017 o 01:50 hod. do 02:15 hod., dňa 03.08.2017 o 17:45 hod. do 19:00 hod. s fotodokumentáciou a CD diskom ako i obhliadka miesta činu vykonaná dňa 03.08.2017 o 06:20 hod. do 06:35 hod. s fotodokumentáciou a CD - diskom

-vo vzťahu k obžalovanému boli zabezpečené listinné dôkazy:

-odpis registra trestov zo dňa 27.novembra 2018 - z ktorého vyplynuli celkove štyri záznamy - z toho v troch prípadoch sa na jeho osobu hľadí ako by nebol odsúdený.

-spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/133/2007, rozsudok zo dňa 03.marca 2008, právoplatnosť nadobudol dňa 03.marca 2008. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a z § 171 ods. 1 Tr.zák. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky ako i obmedzenie. Rozhodnuté bolo, že na páchatela sa hľadí, ako by nebol odsúdený

-spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4 T/92/2008, rozsudok zo dňa 12.novembra 2009, právoplatnosť nadobudol dňa 10.februára 2009. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky so skúšobnou dobou probačného dohľadu v trvaní tri roky - do 10.februára 2012. Predmetný trest mu bol odpustený amnestiou prezidenta republiky zo dňa 02.januára 2013. Rozhodnutie bolo, že na páchatela sa hľadí, ako by nebol odsúdený

-spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 2 T/100/2010, rozsudok zo dňa 12.októbra 2010, právoplatnosť nadobudol dňa 12.októbra 2010. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol peňažný trest vo výške 1 500,-- Euro, ktorý zaplatil dňa 06.decembra 2010. Zároveň mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Ako bolo preukázané zo spisu - dňa 13.decembra 2010 bolo doručené zo strany obžalovaného podanie, v ktorom uviedol, že v poslednom období sa dobrovoľne zúčastňoval psychodiagnostických a psychoterapeutických sedení v spoločnosti SALVUS s.r.o. so sídlom Bratislava - zároveň požiadal o pokračovanie v liečbe v predmetnom zariadení“.

Dňa 16.júna 2016 predmetná organizácia Salvus s.r.o., so sídlom v Bratislave uviedla, že obžalovaný nenastúpil ochranné liečenie v ich zariadení.

Dňa 19.novembra 2018 bol obžalovaný zo strany súdu vyzvaný na oznámenie realizácie ochranného liečenia - t.j. miesto výkonu ambulantného psychiatrického liečenia a oznámiť meno ošetrojúceho lekára. Predmetný spis je pripojený k tomuto spisu - sp.zn. 2T/94/2018 od 12.decembra 2018.

-spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/57/2015, trestný rozkaz zo dňa 18.mája 2018, právoplatnosť nadobudol dňa 12.septembra 2015. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.septembra 2015. Ku dňu

vyhlasovania rozsudku nebolo v predmetnom spise rozhodované o osvedčení/neosvedčení vo vzťahu k obžalovanému z dôvodu, že predmetný spis je pripojený ku tejto trestnej veci a v danom prípade sudca v oddelení 3T - nemohol vo veci rozhodnúť pretože - mu v tom bráni ustanovenie § 50 ods. 6 Tr.zák. - pretože proti obžalovanému sa vedie v tejto lehote trestné stíhanie v tejto trestnej veci.

Súd vo veci zistil tento skutkový stav veci a právny stav veci:

V predmetnej veci ako už bolo konštatované išlo o miesto verejnosti prístupnom - ku predmetnému skutku došlo na terase pri bare Abbys na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave a to v neskorých nočných hodinách po 00:45 hod. Medzi obžalovaným a J. F. došlo ku fyzickému útoku - išlo v danom prípade o výtržnosť. Predmetným protiprávnym konaním zo strany obžalovaného vo vzťahu ku predmetnému svedkovi bol spôsobený fyzický útok - kop pravou nohou do ľavého stehna, kop pravou nohou do ľavej nohy predmetného svedka ako i kop pravej nohy do oblasti chrbta.

Súd vo veci poukazuje na kamerový záznam z uvedeného skutku - z ktorého bol preukázaný predmetný útok - ktorý zo strany obžalovaného sa vyznačoval značnou agresivitou.

Predmetný priebeh skutku trval veľmi krátky čas.

Zároveň vo veci však je potrebné konštatovať - že obžalovaný mal spôsobené zranenia svedkom - dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo veľkosti 3 a 4 cm, bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm, zavzdušnenie - pneumotorax - ľavej pohrudničnej dutiny plášťového typu bez potreby drenáže, ktoré zranenia priamo ohrozovali život obžalovaného. Predmetné zranenie obžalovanému boli spôsobené pri tomto predmetnom vzájomnom fyzickom útoku a zo strany svedka nožom, ktorý mal predmetný svedok pri sebe.

Tiež je potrebné uviesť, že zo strany obžalovaného a predmetného svedka nešlo len o tento vzájomný stret - ktorý bol fyzického charakteru.

Konflikt medzi nimi bol i vo vnútri predmetného baru a to niekoľko hodín pred týmto predmetným žalovaným skutkom. Tento konflikt bol najprv vo verbálnej rovine a následne i fyzickým atakom. Konflikt v predmetnom bare bol ukončený a ako obžalovaný tak i predmetný svedok po predmetnom konflikte v predmetnom bare zotrvali. V predmetnom bare boli v časovom rozpätí od 20:00 hod. do 00:45 hod.

Predmetné skutočnosti vyplynuli nielen z výpovede obžalovaného, ale i z výpovedí svedkov - V. P., F. P., F. R., MUDr. C. G. - ako i zo znalecké posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. H. Y., PhD. - v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel obžalovaný.

Podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 428/17/1104, zo dňa 18.decembra 2017 mal obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. - pretože dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Na základe uznesenia Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 To/38/2019, zo dňa 09.mája 2019 v rámci záverečnej reči prokurátor navrhol obžalovaného uznať vinným zo spáchania trestného činu - prečinu opilstva podľa § 363 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák.

Na základe dokazovania súd mal za to, že vo vzťahu k obžalovanému je potrebné aplikovať ustanovenie § 363 ods. 1 Tr.zák. - pretože požitím návykovej látky (alkoholu) sa úmyselne priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré malo inak znaky trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák.

V prípade prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. je základná trestná sadzba šesť mesiacov - tri roky.

V prípade trestného činu - prečinu opilstva podľa § 363 Tr.zák. je základná trestná sadzba - tri roky - osem rokov.

Podľa § 363 ods. 1 Tr.zák. - ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

Súd pri uznaní viny vo vzťahu k obžalovanému musel vychádzať z trestnej sadzby, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest. (§ 363 ods. 1 Tr.zák.).

Rozdiel medzi beztrestnosťou trestne nezodpovedného páchatel'a podľa § 23 Tr.zák. a trestným činom opilstva podľa § 363 Tr.zák. spočíva v tom, že pri trestnom čine opilstva si páchatel' privodil sám, a to požitím (alebo aplikovaním) návykovej látky, či už z nedbanlivosti alebo úmyselne.

V danom prípade mal súd za to, že vo vzťahu k obžalovanému išlo o toto konanie vo forme úmyselného protiprávneho konania.

Do predmetného stavu sa obžalovaný priviedol vlastným pričinením a to požitím alkoholu. Obžalovaný vypovedal, že vypil štyri veľké piva a bezprostredne po skutku mu bolo nameraných v krvi 0,64 promile alkoholu.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Predmetný znalecký posudok bol vypracovaný na základe zadávateľa - obžalovaného. Znalkyňa bola dňa 28.januára 2019 vypočutá na hlavnom pojednávaní. Táto na základe odborných znalostí skonštatovala vo vzťahu k obžalovanému, že tento v čase spáchania skutku trpel patickou opilosťou.

Zároveň predmetná znalkyňa potvrdila na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný je osobou, u ktorej už bola dávnejšie diagnostikované ochorenie - a to emočne nestabilná impulzívna osobnosť a druhou diagnózou sú poruchy psychiky a správania spôsobené užívaním alkoholu - závislosť. V čase vykonania - spáchania skutku bol obžalovaný po požití alkoholických nápojov bol v štádiu opilosti. Predmetná opilosť sa pohybovala v čase spáchania skutku v hodnote 0,7 - 0,9 promile spôsobila patologickú agresivitu, narušenú kritičnosť a poruchu správania.

Na základe predmetnej diagnózy bol v minulosti aj medikamentózne liečený a hospitalizovaný. V minulosti bol vyšetrovaný ako psychológom tak i psychiatrom - ktorí zhodne skonštatovali aj v minulosti, že obžalovaný sa dopúšťal opakovane výtržnosti a bitiek v ebriete. Prvýkrát bola predmetná diagnóza diagnostikovaná u obžalovaného v roku 2006 a opakovane v roku 2009, 2010 a 2013.

Takáto osobnosť zahŕňa v sebe zjavnú tendenciu konať neočakávane a bez zváženia následkov, má sklon k výbuchom hnevu, zúrivosti, neschopnosťou kontroly následného explozívneho chovania, obtiažnosť v zotrvaní účinnosti, ktorá neposkytuje okamžitý zisk a ďalšou charakteristikou je nestála a nevypočítateľná nálada. Predmetné ochorenie podľa výpovede znalkyne je u obžalovaného dlhodobé - diagnóza emočne nestabilná impulzívna osobnosť je celoživotné ochorenie.

Z predmetného dôvodu bol obžalovaný liečený v rokoch 2006 - 2013, hospitalizácia bola od 01.02.2010 do 09.02.2010 v nemocnici Pezinok.

V tejto súvislosti súd poukazuje na vyššie rozvedený rozsudok Okresného súdu, sp.zn. 2T/100/2010 - v ktorom bolo obžalovanému uložené psychiatrické ochranné liečenie ambulantnou formou - ktoré však obžalovaný neabsolvoval.

Práve vychádzajúc aj z vyššie rozvedených rozhodnutí súdov (Okresného súdu Bratislava I - sp.zn. 3T/133/2007, sp.zn. 4T/92/2008, sp.zn. 2 T/100/2010 a Okresného súdu Bratislava IV - sp.zn. 3T/57/2015 - vyplynulo, že v rámci týchto spisov - ublížení na zdraví vo vzťahu k poškodeným a v dvoch prípadoch navyše i výtržnosti sa dopustil i pod vplyvom alkoholických nápojov (Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 3T/57/2015, Okresný súd Bratislava I, sp.zn. 2T/100/2010).

Na základe uvedeného obžalovaný mal preto vedomosť o svojej duševnej chorobe a mal vedomosť i o tom, že pod vplyvom alkoholu sa jeho správanie stáva agresívne a dopúšťa a výtržností a bitiek. Toto potvrdila i samotná znalkyňa. Tieto povahové vlastnosti a predispozície podľa záverov znalkyne boli už dlhšiu dobu a existovali i v čase spáchania predmetného žalovaného skutku, resp. podľa výpovede znalkyne v čase bezprostredne pred skutkom. Alkohol bol tak rozhodujúcim faktorom, ktorý spôsobil, že obžalovaný sa dostal do konfliktu v predmetnom podniku. Alkohol bol tým faktorom nielen v tomto prípade, ale i v minulosti - a tento je vždy spúšťačom jeho agresívneho správania.

Je teda evidentné, že v prípade, že by obžalovaný nepil alkohol - jeho duševný stav by zodpovedal zmenšenej pričetnosti v dôsledku jeho duševnej choroby. Predmetný alkohol obžalovaný začal požívať hoci vedel, že trpí duševnou chorobou a tiež vedel už z minulosti aké účinky mal na neho alkohol vplyv. Vedel tiež, že pod vplyvom alkoholu býva agresívny a dopúšťa sa bitiek a výtržností. Ako vyplynulo z predchádzajúcich súdnych rozhodnutí v minulosti bolo mu nariadené ochranné psychiatrické liečenie, ktoré riadne nevykonával a neabsolvoval.

Znamená to teda, že práve takýmto spôsobom sa obžalovaný a za takejto duševnej a zdravotnej dispozície dostal do predmetného stavu nepríčetnosti. Dostal sa tak do predmetného stavu vlastným pričinením - a preto v danom prípade išlo z jeho strany o úmysel - čo i len podľa § 15 písm. b/ Tr.zák. v danom prípade preto naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný sa požitím alkoholu - návykovej látky priviedol do stavu nepríčetnosti a potom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestného činu a do tohto stavu sa priviedol úmyselne, nie však v úmysle spáchať trestný čin (obžalovaný vedel, že keď požíje isté množstvo návykovej látky, stane sa nepríčetným, ale bol s tým uzrozumený - nebol však uzrozumený s tým, že v takomto stave bude páchať činy, ktoré inak majú znaky trestného činu, i keď vie - ale aj nemusí - že sa to môže stať a bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že sa to tentoraz neudeje) - išlo teda o nepriamy úmysel - a preto išlo o trestný čin opilstva podľa § 363 Tr.zák.

Podľa § 363 ods. 1 Tr.zák. - kto sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky, hoci aj z nedbanlivosti, privedie do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov, ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ustanovenie odseku 1, ako ani § 23 sa nepoužije, ak sa páchatel priviedol do stavu nepríčetnosti v úmysle spáchať trestný čin.

Samotná znalkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 28.januára 2019 uviedla a teda konštatovala, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu je agresívny a nevie sa ovládať.

Opätovne súd uvádza, že alkohol je teda rozhodujúcim faktorom u obžalovaného - ako v minulosti (viď predmetné rozhodnutia) tak i v tejto trestnej veci a vždy bol spúšťačom jeho agresívneho správania. Obžalovaný vzhľadom na predmetné skutočnosti už z minulosti mal vedomosť o svojej duševnej chorobe a mal vedomosť aj o tom, že pod vplyvom alkoholu sa správa agresívne, dopúšťa sa bitiek a výtržností - predmetná skutočnosť bola objektivizovaná vyšetrovaniami psychológov a psychiatrov.

Znalkyňa v predmetnom znaleckom posudku konštatovala vo vzťahu k obžalovanému i tzv. patický afekt, patická opitnosť.

Tu je potrebné poznamenať z hľadiska znakov skutkovej podstaty trestného činu - že afekt v zásade je objektívnou okolnosťou. Je teda ľahostajné, či si je jej páchatel v dobe spáchania činu vedomý, že koná v afekte alebo nie. Predmetný afekt má vplyv na posúdenie miery zavinenia, pokiaľ ide o intenzitu vnútorného vzťahu páchatela k skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin. Znamená to, že páchatel, ktorý bol v čase spáchania trestného činu v stave zmenšenej príčetnosti je v zásade príčetným páchatelom. Stav zmenšenej príčetnosti preto automaticky nevylučuje úmyselné zavinenie vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu - nakoľko sa týka miery zavinenia (t.j. miery autorstva činu, ktoré je pri zmenšenej príčetnosti páchatelovi znížené oproti páchatelovi plne príčetnému) a nie zavinenia ako takého. Stav zmenšenej príčetnosti, teda sám osebe nespôsobuje zánik úmyselného zavinenia vo vzťahu k následku a nemení ho na zavinenie nedbanlivostné. Preto aj pri zmenšenej príčetnosti páchatelovi je nevyhnutné vyvodzovať jeho zavinenie najmä z okolností prípadu, z druhu útoku.

Keďže obžalovaný ako súd vyššie rozviedol sa do predmetného stavu priviedol svojím úmyselným požitím alkoholu - dopustil sa konania (činu), ktoré má inak znaky trestného činu, ktorý však sám osebe môže byť zavinený iba úmyselne - naplnil by znaky trestného činu - keby nebol nepríčetný - prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. - preukázaný však bol stav obžalovaného a preto predmetné konanie i keď vykazuje znaky trestného činu - prečinu opilstva - z dôvodu návetia - dopustil sa konania, ktoré má inak znaky trestného činu - na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest - potrestá sa týmto miernejším trestom (miernejší trest - podľa zákonnej trestnej sadzby je prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák).

Pokiaľ išlo o materiálny korektív (§ 10 ods. 2 Tr.zák.), resp. materiálny znak - súd v danom prípade zvažoval i závažnosť predmetného protiprávneho konania a nemal tak, že by v danom prípade išlo o priestupkové konanie a to z dôvodu - obžalovaný sa do predmetného stavu dostal sám - bez cudzieho pričinenia (sám požíval alkohol, nebol inou osobou k tejto skutočnosti navedený, povzbudzovaný) a dopustenie tohto protiprávneho konania, ktoré má inak znaky trestného činu v stave nepríčetnosti sa u obžalovaného opakuje (viď predchádzajúce rozhodnutia súdov) a nejde tak o ojedinelý skutok.

Spolupôsobenie iných faktorov (napr. psychopatická osobnosť) v kombinácii s aplikáciou návykovej látky, ak by k stavu nepríčetnosti v konkrétnom prípade neprišlo bez aplikácie návykovej látky, nie je na prekážku aplikácie trestného činu opilstva podľa § 363 Tr.zák. (Burda/Čentěš/Kolesár/Záhora a kolektív Trestný zákon Osobitná časť Komentár - II. diel, nakladateľstvá C.H. Beck, 2011, strana 1223).

Z hľadiska trestnej sadzby ustanovenie § 363 ods. 1 Tr.zák. stanovuje trest odňatia slobody za trestný čin opilstva v rozmedzí od troch do ôsmich rokov. Obžalovaný sa však dopustil konania, ktoré malo inak

znaky trestného činu výtržníctva - na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest - preto sa musel potrestať miernejším trestom (výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. - malo základnú trestnú sadzbu šesť mesiacov až tri roky).

Súd preto pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby šesť mesiacov až tri roky. Je to i logické riešenie - pretože nie je predsa možné za vo svojej podstate rovnaký čin (z hľadiska vonkajších znakov) trestať nepričítneho páchatel'a prísnejšie ako páchatel'a, ktorý sa takéhoto činu dopustil s fungujúcou rozpoznávacou a ovládacou zložkou vedomia.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný.

Súd vo vzťahu k obžalovanému nezistil ani poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr.zák.) a ani príťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.).

Pokiaľ išlo o odpis registra trestov a posledné odsúdenie obžalovaného - Okresným súdom Bratislava IV, pod sp.zn. 3T/57/2015 - do vyhlásenia rozsudku teraz odsudzujúceho v tejto trestnej veci nebolo rozhodnuté o osvedčení/neosvedčení. Súd preto v danom prípade v súlade s ustanovením § 38 ods. 1 Tr.zák.- túto okolnosť neaplikoval ako príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr.zák.).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest musí byť vždy v súlade i s individuálnou a generálnou prevenciou a následnou vymožitelnosťou - čo by v tomto prípade absentovalo vinou obžalovaného.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Z uvedených skutočností má súd za to, že trest, ktorý mu súd uložil a to vo výmere desať mesiacov - i pri v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr.zák. - základnej výmere - šesť mesiacov - tri roky - na jeho prevýchovu a nápravu postačí.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Tento druh trestu a taká výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Úlohou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je sledovanie a dodržiavanie zásady humanizmu, ako jednej zo základných zásad trestného práva a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd v danej veci obžalovanému neukladal ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou - ako bolo navrhované znalkyňou z dôvodu, že obžalovanému bolo predmetné ochranné liečenie uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 2 T/100/2010 a ako z predmetného spisu bolo preukázané - predmetné ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou súdom nebolo zrušené a ani zmenené a je teda stále v platnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.